

СМЪРТЬТА КРЪСТНИЦА

(Швейцарска приказка)

Единъ беденъ човѣкъ ималъ дванадесетъ деца, едно отъ друго по-малки. За да ги изхранятъ, той и жена му работѣли отъ сутринъ до вечеръ. Но когато му се родило тринадесето дете, бащата не знаелъ вече, къде да му търси кръстникъ. Тръгналъ той по пѣтя и решилъ първия срещнатъ да покани за кръстникъ.

Срещналъ го ангельтъ.

— Бедни човѣче,—казалъ той,—азъ зная, какво търсишъ. Ако си съгласенъ, азъ ще стана кръстникъ на детето ти и ще го направя щастливо.

Беднякътъ попиталъ:

— Кой си ти?

— Азъ съмъ ангель Божи.

— Не те искамъ за кръстникъ. Богъ е

милостивъ къмъ богатитѣ, а беднитѣ често умиратъ отъ гладъ.

Ангельтъ много се натжилъ отъ отговора, а беднякътъ тръгналъ по-нататкъ.

И срещналъ дявола.

— Вземи,—казалъ той,—мене за кръстникъ на детето си. Азъ ще му дамъ много, много злато и всичко, каквото пожелае.

Беднякътъ попиталъ:

— Ами ти кой си?

— Азъ съмъ дяволтъ.

— Махай се отъ тукъ! Ти си лъжець.

Не ми трѣбва такъвъ кръстникъ.

Тръгналъ беднякътъ по-нататкъ и го срещнала смъртъта.

— Вземи,—казала тя,—мене за кръстница.

Писмо до мама

Картина отъ Б. Цвийнеръ